

“ મીઠા બાળકો - એકાંત માં બેસી પોતાની સાથે વાતો કરો , હું અવિનાશી આત્મા છું , બાપ થી સાંભળું છું , આ અભ્યાસ કરો ”

પ્રશ્ન :- જે બાળકો યાદ માં અલબેલા છે, એમનાં મુખ થી કયા બોલ નીકળે છે?

ઉત્તર :- તેઓ કહે છે-અમે શિવબાબાનાં બાળક છીએ જ. યાદ માં જ છીએ. પરંતુ બાબા કહે છે તે બધાં ગપોડા છે, અલબેલાપણું છે. આમાં તો પુરુષાર્થ કરવાનો છે, સવારે ઉઠીને પોતાને આત્મા સમજી બેસી જવાનું છે. રુહરુહાન કરવાની છે. આત્મા જ વાતચીત કરે છે, હમણાં તમે દેહી-અભિમાની બનો છો. દેહી-અભિમાની બાળકો જ યાદ નો ચાર્ટ રાખશે ફક્ત જ્ઞાનની લબાર (વાતો બનાવવી) નહીં લગાવશે.

ગીત :- મુખડા દેખ લે પ્રાણી

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાળકો ને સમજાવ્યું છે કે પ્રાણ આત્માને કહેવાય છે. હવે બાપ આત્માઓને સમજાવે છે, આ ગીત તો ભક્તિમાર્ગનું છે. આ તો ફક્ત એનો સાર સમજાવાય છે. હવે તમે જ્યારે અહીંયા બેસો છો તો પોતાને આત્મા સમજો. દેહનું ભાન છોડી દેવાનું છે. આપણે આત્મા ખુબ નાની બિંદી છીએ. હું જ આ શરીર દ્વારા પાર્ટ ભજવું છું. આ આત્માનું જ્ઞાન કોઈને છે નહીં. આ બાપ સમજાવે છે, પોતાને આત્મા સમજો - હું નાની આત્મા છું. આત્મા જ બધો પાર્ટ ભજવે છે આ શરીર થી, તો દેહ-અભિમાન નીકળી જાય. આ છે મહેનત. આપણે આત્મા આ બધાં નાટકનાં એક્ટર્સ છીએ. ઊંચે થી ઊંચા એક્ટર છે પરમપિતા પરમાત્મા. બુદ્ધિમાં રહે છે એ પણ એટલી નાની બિંદી છે, એમની મહિમા કેટલી ભારે છે. જ્ઞાન નાં સાગર, સુખ નાં સાગર છે. પરંતુ છે નાની બિંદી. આપણે આત્મા પણ નાની બિંદી છીએ. આત્મા ને સિવાય દિવ્ય દૃષ્ટિનાં જોઈ નથી શકતાં. આ નવી-નવી વાતો હમણાં તમે સાંભળી રહ્યાં છો. દુનિયા શું જાણે. તમારામાં પણ થોડાં છે જે યથાર્થ રીતે સમજે છે અને બુદ્ધિ માં રહે છે કે આપણે આત્મા નાની બિંદી છીએ. અમારા પિતા આ ડ્રામા માં મુખ્ય એક્ટર છે. ઊંચે થી ઊંચા એક્ટર બાપ છે, પછી ફલાણા-ફલાણા આવે છે. તમે જાણો છો બાપ જ્ઞાન નાં સાગર છે પરંતુ શરીર વગર તો જ્ઞાન સંભળાવી ન શકે. શરીર દ્વારા જ બોલી શકે છે. અશરીરી થવાથી ઓર્ગનસ (અવયવો) અલગ થઈ જાય છે. ભક્તિમાર્ગમાં તો દેહધારીઓનું જ સિમરણ કરે. પરમપિતા પરમાત્માનાં નામ, રૂપ, દેશ, કાળ ને જ નથી જાણતાં. બસ કહી દે છે પરમાત્મા નામ-રૂપ થી ન્યારા છે. બાપ સમજાવે છે-ડ્રામા અનુસાર તમે જે નંબરવન સતોપ્રધાન હતાં, તમારે જ પછી સતોપ્રધાન બનવાનું છે, તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવા માટે તમારે પછી આ અવસ્થા મજબૂત રાખવાની છે કે આપણે આત્મા છીએ, આત્મા આ શરીર દ્વારા વાત કરે છે. એમાં જ્ઞાન છે. આ જ્ઞાન બીજા કોઈની બુદ્ધિમાં નથી કે આપણી આત્મામાં ૮૪ જન્મોનો પાર્ટ અવિનાશી નોંધાયેલો છે. આ ખૂબ નવી-નવી પોઇન્ટસ (વાતો) છે. એકાંતમાં બેસીને પોતાની સાથે એવી-એવી વાતો કરવાની છે - હું આત્મા છું, બાપ થી સાંભળી રહ્યો છું. ધારણા મુજ આત્મા માં થાય છે. મુજ આત્મા માં જ પાર્ટ ભરેલો છે. હું આત્મા અવિનાશી છું. આ અંદર ઘૂંટવું જોઈએ. આપણે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. દેહ-અભિમાની મનુષ્યો ને આત્માનું પણ જ્ઞાન નથી, કેટલી મોટી-મોટી પુસ્તકો પોતાની પાસે રાખે છે. અહંકાર કેટલો છે. આ છે જ તમોપ્રધાન દુનિયા. ઊંચેથી ઊંચી આત્મા તો કોઈ પણ છે નહીં. તમે જાણો છો કે હવે આપણે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. આ વાતને અંદરમાં ઘૂંટવાનું છે. જ્ઞાન સંભળાવવા વાળા તો ખૂબ છે. પરંતુ યાદ છે નહીં. અંદર માં તે અંતર્મુખતા રહેવી જોઈએ. આપણે બાપની યાદ થી પતિત થી પાવન બનવાનું છે, ફક્ત પંડિત નથી બનવાનું. આનાં પર એક પંડિત નું દૃષ્ટાંત પણ છે-માતાઓને કહે રામ-રામ કહેવાથી પાર થઈ જશો..... તો એવું લબાડ (જુકું બોલનાર) નથી બનવાનું. આવાં ઘણાં છે.

સમજાવે ખૂબ સારું છે, પરંતુ યોગ છે નહીં. આખો દિવસ દેહ-અભિમાનમાં રહે છે. નહીં તો બાબા ને ચાર્ટ મોકલવો જોઈએ - હું આ સમયે ઉઠું છું, આટલું યાદ કરું છું. કાંઈ સમાચાર નથી આપતાં. જ્ઞાન ની ખુબ લબાડ મારે છે. યોગ છે નહીં. ભલે મોટા-મોટાઓને જ્ઞાન આપે છે, પરંતુ યોગમાં કાચ્યા છે. સવારે ઊઠીને બાપને યાદ કરવાનાં છે. બાબા તમે કેટલાં મોસ્ટ બિલવેડ (સૌથી પ્રિય) છો. કેવો આ વિચિત્ર ડ્રામા બનેલો છે. કોઈ પણ આ

રહસ્ય નથી જાણતું. ન આત્માને, ન પરમાત્માને જાણે છે. આ સમયે મનુષ્ય જાનવર થી પણ બદતર છે. આપણે પણ એવા હતાં. માયાનાં રાજ્ય માં કેટલી દુર્દશા થઈ જાય છે. આ જ્ઞાન તમે કોઈને પણ આપી શકો છો. બોલો, તમે આત્મા હમણાં તમોપ્રધાન છો, તમારે સતોપ્રધાન બનવાનું છે. પહેલાં તો પોતાને આત્મા સમજો. ગરીબો માટે તો હજુ જ સહજ છે. સાહુકારો નાં તો લફડા ખુબ હોય છે.

બાપ કહે છે-હું આવું છું જ સાધારણ તન માં. ન ખૂબ ગરીબ, ન ખૂબ સાહુકાર. હમણાં તમે જાણો છો કલ્પ-કલ્પ બાપ આવીને આપણને આ શિક્ષા આપે છે કે પાવન કેવી રીતે બનો. બાકી તમારા ધંધા વગેરેમાં ખીટપીટ છે, તેનાં માટે બાબા નથી આવ્યાં. તમે તો બોલાવો જ છો હેં પતિત-પાવન આવો, તો બાબા પાવન બનવાની યુક્તિ બતાવે છે. આ બ્રહ્મા પોતે પણ કાંઈ નહોતાં જાણતાં. એક્ટર થઈને અને ડ્રામાનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને ન જાણે તો તેમને શું કહેશો. આપણે આત્મા આ સૃષ્ટિ ચક્રમાં એક્ટર છીએ, આ પણ કોઈ જાણતાં નથી. ભલે કહી દે છે આત્મા મૂળવતન માં નિવાસ કરે છે પરંતુ અનુભવ થી નથી કહેતાં. તમે તો હમણાં પ્રેક્ટિકલ માં જાણો છો - આપણે આત્મા મૂળવતનનાં રહેવાસી છીએ. આપણે આત્મા અવિનાશી છીએ. આ તો બુદ્ધિમાં યાદ રહેવું જોઈએ. અનેકોનો યોગ બિલકુલ છે નહીં. દેહ-અભિમાન નાં કારણે પછી ભૂલો પણ ખૂબ થાય છે. મૂળ વાત છે જ દેહી-અભિમાની બનવું. આ કુરના (ફિકર) રહેવી જોઈએ મારે સતોપ્રધાન બનવાનું છે. જે બાળકોને સતોપ્રધાન બનવાની તાત (લગન) છે, એમનાં મુખ થી ક્યારેય પથ્થર નહીં નીકળશે. કોઈ ભૂલ થઈ ગયું તો ઝટ બાપને રિપોર્ટ (જાણ) કરશે. બાબા અમારા થી આ ભૂલ થઈ. ક્ષમા કરજો. છુપાવશે નહીં. છુપાવવા થી તે વધારે જ વૃદ્ધિને પામે છે. બાબાને સમાચાર આપતાં રહો. બાબા લખી દેશે તમારો યોગ ઠીક નથી. પાવન બનવાની જ મુખ્ય વાત છે. આપ બાળકોની બુદ્ધિ માં ૮૪ જન્મોની કથા છે. જેટલું થઈ શકે બસ આજ ચિંતા લાગી રહે સતોપ્રધાન બનવું છે. દેહ-અભિમાન ને છોડી દેવાનું છે. તમે છો રાજકૃષિ. હઠયોગી ક્યારેય રાજયોગ શીખવાડી ન શકે. રાજયોગ બાપ જ શીખવાડે છે. જ્ઞાન પણ બાપ જ આપે છે. બાકી આ સમયે છે તમોપ્રધાન ભક્તિ. જ્ઞાન ફક્ત બાપ સંગમ પર જ આવીને સંભળાવે છે. બાપ આવ્યાં છે તો ભક્તિ ખતમ થવાની છે, આ દુનિયા પણ ખતમ થઈ જવાની છે. જ્ઞાન અને યોગ થી સતયુગ ની સ્થાપના થાય છે. ભક્તિ ચીજ જ અલગ છે. મનુષ્ય પછી કહી દે દુઃખ-સુખ અહીંયા જ છે. હમણાં આપ બાળકો પર મોટી રેસપોન્સિબીલીટી (જવાબદારી) છે. પોતાનું કલ્યાણ કરવાની યુક્તિ રચતાં રહો. આ પણ સમજાવ્યું છે પાવન દુનિયા છે શાંતિધામ અને સુખધામ. આ છે અશાંતિધામ, દુઃખધામ. પહેલી મુખ્ય વાત છે યોગની. યોગ નથી તો જ્ઞાનની લબાર છે ફક્ત પંડિત માફક. આજકાલ તો રિદ્ધિ-સિદ્ધિ પણ ખુબ નીકળી છે, એનાથી જ્ઞાન નું કનેક્શન (સંબંધ) નથી. મનુષ્ય કેટલાં જુઠામાં ફસાયેલાં છે. પતિત છે. બાપ પોતે કહે છે હું પતિત દુનિયા, પતિત શરીરમાં આવું છું. પાવન તો કોઈ અહીંયા છે જ નહીં. આ તો પોતાને ભગવાન કહેતાં નથી. આ તો કહે છે હું પણ પતિત છું, પાવન થઈશ તો ફરિશ્તા બની જઈશ. તમે પણ પવિત્ર ફરિશ્તા બની જશો. તો મૂળ વાત આજ છે કે આપણે પાવન કેવી રીતે બનીએ. યાદ ખૂબ જરૂરી છે. જે બાળકો યાદમાં અલબેલા છે તે કહે છે-અમે શિવબાબા નાં બાળક તો છીએ જ. યાદ માં જ છીએ. પરંતુ બાબા કહે છે તે બધાં ગપોડા છે. અલબેલાપણું છે. આમાં તો પુરુષાર્થ કરવાનો છે સવારે ઉઠી પોતાને આત્મા સમજી બેસી જવાનું છે. રુહરિહાન કરવાની છે. આત્મા જ વાતચીત કરે છે ને. હમણાં તમે દેહી-અભિમાની બનો છો. જે કોઈનું કલ્યાણ કરે છે તો તેમની મહિમા પણ કરાય છે ને. તે થાય છે દેહની મહિમા. આ તો છે નિરાકાર પરમપિતા પરમાત્મા ની મહિમા. આને પણ તમે સમજો છો. આ સીડી બીજા કોઈની બુદ્ધિમાં થોડી હશે. આપણે ૮૪ જન્મ કેવી રીતે લઈએ છીએ, નીચે ઉતરતાં આવ્યાં છીએ. હવે તો પાપનો ઘડો ભરાઈ ગયો છે, તે સાફ કેવી રીતે થાય? એટલે બાપ ને બોલાવે છે. તમે છો પાંડવ સંપ્રદાય. રીલીજો (ધાર્મિક) પણ પોલિટિકલ (રાજકીય) પણ હોય. બાબા બધાં ધર્મોની વાત સમજાવે છે. બીજું કોઈ સમજાવી ન શકે. બાકી તે ધર્મ સ્થાપન કરવા વાળા શું કરે છે, એમનાં પાછળ તો બીજાઓને પણ નીચે આવવું પડે છે. બાકી તે કોઈ મોક્ષ થોડી આપે. બાપ જ અંતમાં આવીને બધાને પવિત્ર બનાવી પાછાં લઈ જાય છે, એટલે એ એકનાં સિવાય બીજા કોઈની પણ મહિમા છે નહીં. બ્રહ્માની કે તમારી કોઈ મહિમા નથી. બાબા ન આવત તો તમે પણ શું કરત. હવે બાપ તમને ચઢતી કળામાં લઈ જાય છે. ગાયન પણ છે તેરે ભાને સર્વ કા ભલા. પરંતુ અર્થ થોડી સમજે છે. મહિમા તો ખૂબ કરે છે.

હવે બાપે સમજાવ્યું છે અકાળ તો આત્મા છે, એનું આ તખ્ત છે. આત્મા અવિનાશી છે. કાળ ક્યારેય ખાતો નથી. આત્માને એક શરીર છોડી બીજો પાર્ટ ભજવવાનો છે. બાકી લેવા માટે કોઈ કાળ આવે થોડી છે. તમને કોઈનું

શરીર છોડવાનું દુઃખ થતું નથી. શરીર છોડીને બીજો પાર્ટ ભજવવા ગયાં, રડવાની શું દરકાર છે. આપણે આત્મા ભાઈ-ભાઈ છીએ. આ પણ તમે હમણાં જાણો છો. ગાયન છે આત્મા પરમાત્મા અલગ રહ્યા બહુકાળ.... બાપ ક્યાં આવીને મળે છે. આ પણ નથી જાણતાં. હમણાં તમને દરેક વાતની સમજણ મળે છે. ક્યારથી સાંભળતા જ આવો છો. કોઈ પુસ્તક વગેરે થોડી ઉપાડો છો. ફક્ત રેફર (ઉલ્લેખ) કરો છો સમજાવવા માટે. બાપ સાચાં તો સાચી રચના રચે છે. સાચું બતાવે છે. સાચાં ની જીત, જુદા ની હાર. સાચાં બાપ સચખંડ ની સ્થાપના કરે છે. રાવણ થી તમે ખુબ હાર ખાધી છે. આ બધી રમત બનેલી છે. હમણાં તમે જાણો છો આપણું રાજ્ય સ્થાપન થઈ રહ્યું છે પછી આ બધું હશે નહીં. આ તો બધું પાછળથી આવ્યું છે. આ સૃષ્ટિ ચક્ર બુદ્ધિમાં રાખવું કેટલું સહજ છે. જે પુરુષાર્થી બાળકો છે તે આમાં ખુશ નહીં થાય કે અમે જ્ઞાન તો ખૂબ સારું સંભળાવીએ છીએ. સાથે યોગ અને મેનર્સ (શિસ્ત) પણ ધારણ કરશે. તમારે ખુબ-ખુબ મીઠા બનવાનું છે. કોઈને દુઃખ નથી આપવાનું. પ્રેમ થી સમજાવવું જોઈએ. પવિત્રતા પર પણ કેટલાં હંગામા થાય છે. તે પણ ડ્રામા અનુસાર થાય છે. આ બન્યો-બનાવેલ ડ્રામા છે ને. એવું નહીં ડ્રામામાં હશે તો મળશે. નહીં, મહેનત કરવાની છે. દેવતાઓની જેમ દેવી ગુણ ધારણ કરવાનાં છે. લૂણપાણી નથી બનવાનું. જોવું જોઈએ અમે ઉલટી ચલન ચાલીને બાપ ની ઈજ્જત તો નથી ગુમાવતાં? સદ્ગુરુ નાં નિંદક ઠોર (ઠેકાણું) ન પામે. આ તો સત બાપ છે, સત શિક્ષક છે. આત્માને હવે સ્મૃતિ રહે છે. બાબા જ્ઞાન નાં સાગર, સુખ નાં સાગર છે. જરૂર જ્ઞાન આપીને ગયો છું ત્યારે તો ગાયન થાય છે. આમની આત્મા માં કોઈ જ્ઞાન હતું શું? આત્મા શું, ડ્રામા શું છે-કોઈ પણ નથી જાણતું. જાણવાનું તો મનુષ્યને જ છે ને. દુઢ્ર યજ્ઞ રચે છે તો આત્માઓની પૂજા કરે છે, એમની પૂજા સારી કે દેવી શરીરોની પૂજા સારી? આ શરીર તો ૫ તત્ત્વોનું છે એટલે એક શિવબાબા ની પૂજા જ અવ્યભિચારી પૂજા છે. હવે એ એક થી જ સાંભળવાનું છે એટલે કહેવાય છે હિયર નો ઈવિલ....ગ્લાનિ ની કોઈ વાત ન સાંભળો. મુજ એકથી જ સાંભળો. આ છે અવ્યભિચારી જ્ઞાન. મુખ્ય વાત છે જ્યારે દેહ-અભિમાન તુટશે ત્યારે જ તમે શીતળ બનશો. બાપ ની યાદ માં રહેશો તો મુખ થી પણ ઉલ્ટા-સુલ્ટા બોલ નહિં બોલશો, કુદૃષ્ટિ નહિં જશે. જોવા છતાં પણ જોશો નહીં. આપણું જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર ખૂલેલું છે. બાપે આવીને ત્રિનેત્રી, ત્રિકાળદર્શી બનાવ્યાં છે. હવે તમને ત્રણે કાળો, ત્રણે લોકોનું જ્ઞાન છે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જ્ઞાન સંભળાવવાની સાથે-સાથે યોગમાં પણ રહેવાનું છે. સારી મેનર્સ ધારણ કરવાની છે. ખુબ મીઠા બનવાનું છે. મુખ થી ક્યારેય પથ્થર નથી નીકાળવાનાં.
2. અંતરમુખી બની એકાંત માં બેસી સ્વયં સ્વયં થી રુહરિહાન કરવાની છે. પાવન બનવાની યુક્તિઓ નીકાળવાની છે. સવારે-સવારે ઊઠીને બાપને ખુબ પ્રેમ થી યાદ કરવાનાં છે.

વરદાન :- સર્વ નાં દિલનો પ્રેમ પ્રાપ્ત કરવા વાળા ન્યારા , પ્યારા , નિ : સંકલ્પ ભવ જે બાળકોમાં ન્યારા અને પ્યારા રહેવાનો ગુણ કે નિ:સંકલ્પ રહેવાની વિશેષતા છે અર્થાત્ જેમને આ વરદાન પ્રાપ્ત છે તે સર્વ નાં પ્રિય બની જાય છે કારણ કે ન્યારાપણ થી બધાનાં દિલ નો પ્રેમ સ્વતઃ પ્રાપ્ત થાય છે. તે પોતાની શક્તિશાળી નિ:સંકલ્પ સ્થિતિ કે શ્રેષ્ઠ કર્મ દ્વારા અનેકોની સેવા નાં નિમિત્ત બને છે એટલે સ્વયં પણ સંતુષ્ટ રહે અને બીજાઓનું પણ કલ્યાણ કરે છે. એમને દરેક કાર્ય માં સફળતા સ્વતઃ પ્રાપ્ત થાય છે.

સ્લોગન :- એક “બાબા” શબ્દ જ સર્વ ખજાનાની ચાવી છે - આ ચાવી ને સદા સંભાળીને રાખો.